

Ex speculo historiali

Utro cerneret illud liquamē qđ vix clau-
sum valet p̄tineri vt q̄ndā dei p̄lo trāseūte
absq̄ litoribz iordanis. trāseūte absq̄ litori-
bz iordanis fluēta in sublime tolli. vt liq̄do
patesceret q̄nta eēt v̄t obediētie. cui fructus
nullo mō pōt in terris depire. At ille qđ ac-
ciderat nō suo s̄ abbatis merito deputauit.
Iā s̄o regularibz disciplinis edo. ad san-
ctum nitardū reuertit.

XXXIII
Quidam rathbodus noīe ret frīse. qūo
a diabolo deceptus fuerit narrat odo dicēs.
qz apparuisset ei diabolus in angelū trāsfīgu-
rar caput op̄ dyademate aureo cū gemis
et i veste auro p̄tecta. In quē cū rathbodus
intēderet dixit ad eū diabolus. Uiroz fortis
sime qđ ita seducit te vt a cultura deoz vel
recedere. Noli h̄ facere s̄ mane i his q̄ didi-
cisti z venies ad domos aureas qđ tibi eter-
nalit̄ in p̄cio sum datur. Cras igit accersi
z vulfrānū doctozē xp̄ianozū. z ab eo quere
quenā sūt illa māsto efne claritat̄ quaz tibi
pollicet. quā cū mōstrare nequerit v̄t r̄isq̄
p̄tis mittant̄ legatū. z ego ero dur̄ itineris z
demonstrabo domū aureāz māstionē pulcer-
rimā quā tibi p̄mitto. Euigilas rathbodus
narrauit cūcta scō z vulfrāno. Qui dixit il-
lusozē diabolū sibi yelle illudere. Rūdit
dur̄ se futur̄ xp̄ianū si illa pulcra māstio nō
demonstraret sibi a deo suo. V̄t it̄ ḡ statz
qđā friso ex p̄te ducis z qđā diaconus ex p̄te
scī z vulfrāni. q̄ cū paululū ab opido p̄ces-
sissent obuū habuerūt q̄ndā itineris comi-
tem q̄ dicit eis. Propate cito. nā monstrobo
vob pulcerrimā māstionē rathbodo duci p̄-
paratā. Illi aut̄ p̄gētes viā latissimā z loca
ignota. viderūt q̄ndā viā diuersoz generi-
bz marmoz polito ope decoratā. viderūt a
lōge domū q̄si aureā z puenerūt ad plateā
que aū domū erat q̄si auro z gemis strataz
intrātesq̄ domū viderūt domū mire pulcri-
tudinis z incredibil̄ splendoris. z in ea thro-
nū mire magnitudis. Tūc ductoz itineris
ait illis. Hec ē māstio p̄parata rathbodo du-
ci. Ad h̄ diaconus obstupescēs ait. Si a deo
facta sūt ista p̄petuo maneat. si a diabolo ei
to disp̄areāt. Et cū signaret se signo sancte
crucis ductoz ille trāst̄ in diabolū z domū
aurea in lutū. Remāsitq̄ diaconus z friso in
medio looz palustrū que plena erāt lōgis-
simis p̄gulis ranseis. Triduoq̄ imēs itine-
ris p̄ficiētes iter reuersi sūt ad opidū z du-
cem mortuū inuenerūt. Arrauerunt q̄ vi-

derant scō z vulfrāno. Friso aut̄ baptizat̄
est q̄ dicebat̄ ingomar̄ vel coningus. qui z
securus est sanctū z vulfrānū ad monasteriū
fonteuelle.

Ex quarta p̄speculi historialis.

XXXIII

De sorozes cuius

Dam duc̄ francoz venerūt ad regē
karolū querētes de fratre suo q̄
hereditatē eis auferret. p̄uent̄ sup̄ h̄ a rege
rūdūt se nihil eis auferre. Ret aut̄ fecit eum
iurare sup̄ coz̄ sancti salmū q̄ nihil soroz-
ribz suis deberet ex his q̄ petebāt. Qui coz̄
iurasset let̄ statim medī crepuit. z p̄ sece-
tus alui stercoza pruperūt. z exiuit sanguis
ex oculis eī z auribz z ore naribz z p̄ duas
horas vitam finiuit.

XXXV

Quidā vir noīe turpinus erat ap̄d viennā
in ecclia aū altare orās. z cū rap̄t̄ i certissimū
psalmū. De in adiutoriū cantā ret vidit te-
troz spiritū agmina p̄terire z tendere lo-
tharingiā. qđ omēs qđā silis ethyopi longe
insequebat̄ lento gradu. Qui dixit. q̄ tendi-
tis. Aquiligranū inq̄t ad mortē karoli vt
sp̄m ad tartara rapiam. Tūc ille. Adiu-
ro te p̄ nomē dñi n̄ri iesu xpi vt pacto itine-
re ad me redeas. Ut expleto psalmo ad eū
f̄dierūt eode ordie. z dixit nouissimo cui p̄-
mū locut̄ fuerat. Quid egisti. Balicianus
inq̄t sine capite sc̄m iacobū signās tot z tā-
tos lapides z ligna innumera basilicaz sua-
rū in sua statera posuit q̄ maḡ appenderūt
bona q̄ mala. z idcirco aiā eī nobis ab-
stulit. z his dicit̄ euangit.

XXXVI

Erat abbas stephanus religionis paup̄ta-
tis z discipline regularis ardentissim̄ ama-
tor z fidelissim̄ emulatoz etiā anteq̄ abbas
fieret. V̄t em̄ ei me audisse mḡm petrū
cantozē parisiēsem virū iustissimū atq̄ do-
ctissimū referentē de abbate isto stephano
cisterciēsi q̄ cū ei qđā die nūctiatū eēt a suo
cellerario nihil b̄zi in suo mōasterio v̄n vel
vna die illa frat̄rū paucitas sustētari posset
rū. Sternite nobis duos asinos. Qui
cū hirati fuissent fecit secum ascendere p̄uer-
sum v̄nū z iussit ei vt in qđā vico panē mē-
dicaret ostiatim ad op̄ fratruz z ipse silr̄ in
alio faceret. Et postq̄ sic fecissent ad v̄nū
locū que ei designauerat p̄uenirēt. Factū
est ita z in loco p̄dicto sibi iam redcēt̄ ob-
uiabant. Tum ecce abbas videri facculum